

اعضای جدید شورای همکاری خلیج فارس و ناامیدی کشورهای عربی از آمریکا

اندیشکده بروکینگز در گزارشی می‌نویسد: دعوت شورای همکاری خلیج فارس از اردن و مراکش جهت عضویت در این سازمان همه را شگفت زده کرده است و به نظر می‌رسد این اقدام برای برقراری ثبات در منطقه بدون کمک و حضور آمریکا است.

اندیشکده بروکینگز در گزارشی می‌نویسد: دعوت شورای همکاری خلیج فارس از اردن و مراکش جهت عضویت در این سازمان همه را شگفت زده کرده است و به نظر می‌رسد این اقدام برای برقراری ثبات در منطقه بدون کمک و حضور آمریکا است.

به گزارش خبرنگار دیپلماسی عمومی و جنگ نرم خبرگزاری فارس، مرکز دوحه اندیشکده بروکینگز در گزارشی نوشت: از زمان شروع تظاهرات اعراب، شورای همکاری خلیج فارس شاهد نگرش منطقه‌ای تهاجمی بوده است. این شورا 20 میلیون دلار به بحرین و عمان برای وساطت در بحران یمن و مهم‌تر از همه اعزام نیروهای نظامی به بحرین و سرکوب تظاهرات در آنجا داده است.

* تلاش شورای همکاری خلیج فارس برای ایجاد ثبات در منطقه

از این لحاظ درخواست برای عضویت اردن و مراکش تا حدی قابل درک است. هر دو کشور، کشورهای محافظه کار و طرفدار غرب هستند که با آشوب‌های داخلی برای آزادی بیستر مواجه شده‌اند. بعد از بی تفاوتی اوپاما نسبت به فروپاشی مصر، عربستان سعودی که قدرتمندترین کشور حوزه خلیج فارس است درباره تعهد آمریکا نسبت به ثبات منطقه دچار شک شد. بنابراین این موضع قابل بحث است که اگر این اتفاق در عربستان رخ دهد آنها نیز از بین خواهند رفت.

* یکی از دلایل مهم دعوت شورا از اردن، داشتن ارتشی حرفه‌ای و سیستم اطلاعاتی قوی است

این شورا با توجه به اعتراضات در ایران، در حال شکل دهی به اتحاد امنیتی بی اساسی توسط عربستان سعودی است. در این زمینه اردن با بالیدن به داشتن یکی از بهترین ارتش‌های حرفه‌ای و سرویس اطلاعاتی مقتدر چیزی برای عرضه کردن دارد. با افزایش نارضایتی‌های دولتهای حاشیه خلیج [فارس]، چنین سرویس‌هایی ممکن است سودمند باشند. اگر "شورای همکاری خلیج فارس" جدید تحقق یابد، شباهت‌هایی با متحدان قدیم جنگ سرد مثل "پیمان بغداد" خواهد داشت که در سال 1955 که هدفش پیوستن به شوروی بود.

* مخالفت اعضای شورا با عضویت اردن و مراکش

امنیت در این حیطه برتری دارد. با پذیرفتن اردن و مراکش، شورا تضعیف خواهد شد و دولت‌های طرفدار دموکراسی غیر متعهد مثل مصر، عراق، لبنان و ترکیه را برای برقراری تعادل تحریک می‌کند. حتی به نظر می‌رسد در درون شورا نیز اشتیاق برای حرکت کم باشد. حتی کویت، عمان و قطر شروطی را قید کرده‌اند. تحت چنین سیستمی اردن، مراکش و هر کشور دیگری می‌توانند در آرزوی حداقل عضویت کوتاه مدتی باشند.

* اردن و مراکش خواستار مذاکره با معترضان و ایجاد فضای باز سیاسی هستند

با حمایت شورای همکاری خلیج فارس و نشان دادن مجدد مصر به عنوان یک اجبار منطقه‌ای، اردن و مراکش تنها مانده‌اند. این دو کشور همچنین در تلاش متناوب برای ایجاد فضای باز، انتخاباتی آزاد و گنجایش سیاسی برای احزاب اسلامی شهرت دارند. آنها بجای سرکوب اعتراضات، راهبرد توافقی که شامل گفتگو با معترضین و بازنگری برخی قانون‌ها را برگزیدند.

گرچه بعید به نظر می‌رسد که این حکومت‌های سلطنتی عمدا قدرت را از دست بدهند، ممکن است که از قدرت بی رحمانه علیه هموطنانشان استفاده کنند. یا اینکه پادشاهان اردن و مراکش اصلاحات سیاسی را بپذیرند. پادشاه مراکش در 9 مارس خبر از تغییرات وسیعی مانند بازنگری قانون اساسی و تغییراتی در انتخاب حکومت‌ها، بجای انتصاب آنها داد. اما در مراکش فاصله بین خطابه و سیاست قابل ملاحظه است. نفوذ عربستان سعودی احتمالا محدودیت‌هایی را بر فرایند "ایجاد فضای باز سیاسی" مانند بحرین ایجاد خواهد کرد.

آمریکا، هم پیمان نزدیک همه دولت‌های مورد بحث، دلیلی برای نگرانی دارد. اردن دومین دریافت کننده سرانه کمک آمریکاست. ضمناً مراکش یک توافق چندین میلیونی دلاری با آمریکا دارد. نفوذ عربستان سعودی خیلی زیاد است و بر قلمروی آمریکا نیز گام بر می‌دارند. دولت اوپاما تا حدی نمی‌خواهد اردن و مراکش به استبداد بیستری برگردند. اما آمریکایی‌ها بخاطر مذاکرات بودجه

کنوني تمایلي ندارند به لحاظ اقتصادي مانند سعودي ها به آنها کمک کنند.

***شورای جدید همکاری خلیج فارس در تلاش برای حفظ ثبات منطقه بدون کمک آمریکا است**

بنابراین شکاف کنونی عربستان - آمریکا ممکن است ادامه داشته باشد. شورای جدید در حال تغییر راهبردها و متحدانش است و نقش سنتی آمریکا به عنوان تنها ضمانت کننده ثبات خلیج را بر عهده گرفته است. منطقه نه تنها با تحولات داخلی بلکه با انقلابی عظیم در معماری امنیت اساسی اش مواجه است. اما همانطور که عربستانی ها می گویند همه انقلابها پایان خوشی ندارند.